

[Thorkil Kristensen.]

særlig fremdraget, medens de lyse Pletter maaske ikke altid har faaet den Ret, de kunde tilkomme. Det er menneskeligt, siger jeg, for det vilde jo være behageligt for den nye Regering, hvis det engang kunde siges, at da den traadte til efter 2 Aars Venstrestyre, saa var vi langt nede, men saa kom Ministeriet Hedtoft, og saa begyndte det at gaa op igen. Det vilde være behageligt at faa et saadant Eftermæle, og jeg synes i de to Ministres Tale svagt at kunne skimte Haabet om noget i den Retning. Det vilde ogsaa være ønskeligt, om det kan gaa opad i den kommende Tid i Danmark. Men Historieskrivning skal først og fremmest være rigtig, saa vidt det er menneskeligt muligt. Om den saa er behagelig eller mindre behagelig maa afhænge af Begivenhedernes virkelige Forløb, og det forekommer mig, at de to Ministres Taler paa visse Omraader trænger til en Korrektion eller maaske nærmere et Supplement, idet der er visse Sider af den økonomiske Udvikling, som bør fremhæves, hvis man vil forstaa Danmarks økonomiske Situation, som den er.

Den højtærede Statsminister sagde, at Valutaforbruget for Aarene 1946 og 1947 tilsammen kunde anslaaes til ca. 1 700 Mill. Kr. Jeg tillader mig at tvivle om dette Tals Rigtighed. Jeg skulde tro, at 1 500 Mill. Kr. kommer nærmere til det rigtige Tal. Vi ved naturligvis intet bestemt derom i Dag, men jeg gør opmærksom paa, at der i de sidste to Maaneder har været en bemærkelsesværdig Stilstand i Bankernes Valuta-beholdning. Nationalbankens Valutagæld er endogsaa gaaet ned i Løbet af November Maaned. Dette i Forbindelse med den Udvikling, Udenrigshandelen har vist de sidste Maaneder, peger i denne Henseende paa, at der i de første 6 Maaneder af dette Aar var væsentlig større Import end i de samme Maaneder i Fjor, medens der i de sidste 4 Maaneder af dette Aar har været mindre Import end i Fjor. Denne Udvikling tyder efter min Mening ogsaa paa, at Valutaforbruget vil blive mindre end beregnet. Jeg ser da ogsaa, at den højtærede Statsminister i en Tale ude i Byen selv for nylig har nævnt Tallet 1 500. Det er ikke ganske ligegyldigt, om det ene eller det andet er rigtigt. Forholdet er nemlig dette, at Statistisk Departement har beregnet Valutaforbruget i 1946 til ca. 900 Mill. Kr. Hvis det er ca. 600 i Aar, er der en Nedgang paa 300 Mill. Kr., altsaa en Forbedring i saa Henseende, og den vilde naturligvis have været væsentligt større, hvis Frostens og Tørkens Ødelæggelser paa vore Afgrøder

ikke havde nødvendiggjort en væsentlig Kornimport, samtidig med at den har skadet Eksporten af Landbrugsvarer alvorligt.

Men det, som jeg navnlig vil fremhæve, og det, jeg savnede i de to Ministertaler, er dette, at for at forstaa den betydelige Merimport, vi har haft, ligesom man i øvrigt har det i mange andre europæiske Lande, maa man huske paa, at det ikke alt sammen er gaaet til Forbrug. Jeg hører til dem, der mener, at vi havde for travlt med at sætte Forbruget op herhjemme i 1946, og Forbruget har i det hele taget været ført à jour lidt hurtigere, end Produktionen betingede. Men det maa fremhæves, at den store Import i Fjor gik for en meget betydelig Del til Forøgelse af Lagrene, man har skønnet en halv Milliard, men ingen ved det bestemt. Jeg vil ogsaa fremhæve, at der paa andre Omraader er sket en ikke uvæsentlig Genopbygning, ikke mindst er Handelsflaadens Genopbygning meget langt fremme. Man havde frygtet, at vi til Gengæld i indeværende Aar, 1947, hvor Udenrigshandelens Vilkaar er strammet, skulde se en væsentlig Forringelse af Varelagrene, saaledes at vi spiste de Beholdninger op, vi samlede i Fjor. Efter de foreløbige Lagertællinger, der nu foreligger, at dømme, synes dette ikke at være Tilfældet. Der er for nogle Varer mindre Lagre end i Fjor, der er for andre Varer større Lagre end i Fjor, og ikke mindst er der paa visse væsentlige Omraader betydeligt større Lagre end for et Aar siden, dette gælder f. Eks. et saa vigtigt Omraade som Brændsel. Den afgaaede Regering har med velberaad Hu forceret Kulimporten i de senere Maaneder for ikke at løbe samme Risiko for Vanskeligheder under en eventuel Isvinter, som vi kom ud for i Fjor. Derfor er Beholdningerne af importeret Brændsel betydelige i Øjeblikket. Det samme gælder i øvrigt Beholdningerne af indenlandsk Brændsel, fordi Sommeren, der paa andre Omraader anrettede store Skader, var meget gunstig for den indenlandske Brændsels-situation. Det er klart, at disse betydelige Brændselsbeholdninger vil komme det næste Aars Betalingsbalance til gode ved, at vi kan importere mindre Brændsel, end vi ellers havde behøvet. Der er Udsigt til, at vi kan begynde at faa Kul fra England og paa bedre Vilkaar, end vi hidtil har faaet til andre Steder fra.

Jeg maa ogsaa fremhæve, at det er lykkedes at give Importen en noget gunstigere Sammensætning i Aar, end den havde i Fjor. Her har vi haft meget store Vanskeligheder, og jeg havde haabet, at vi kunde naa endnu længere, men som det vil